

# Plast Teknologi

Udvalgt side

# Treatning eller coronabehandling

Enkelte plasttyper, fx PE og PP, kan ikke umiddelbart påføres trykfarve. Overfladen er så "glat", at farven ikke kan hænge ved. Det skyldes, at der er så få frie valenser/bindinger i molekylkæderne, at trykfarven eller malingen ikke kan få nogen at binde sig til (der sidder jo brintatomer – H på næsten alle kulstofbindingerne – C).

Derfor må man forberede overfladen inden trykning. Det kan gøres ved at brænde/svitse overfladen med en gasbrænder. Derved brændes en vis mængde molekyler over, eller nogle brintatomer finder nye "partnere". På de frie bindinger, som fremkommer, kan molekylerne i trykfarven fæstne sig.

Metoden med gasbrænderen kan i princippet anvendes de fleste steder. Men brandfaren og risikoen for at produktet smelter, er stor, og det kan være vanskeligt at styre effekten. Derfor anvendes oftest elektrisk treatning – eller coronabehandling, som det også kaldes. Det består i at udsætte overfladen for en gnist, som det kendes fra et tændrør til en knallert eller bil. Nu hjælper en enkelt gnist af denne størrelse ikke ret meget på en rulle folie, et salatbæger, en sæbeflaske eller en fjernvarmerørskappe, som skal fyldes med polyurethanskum. Derfor er der udviklet egnede metoder, som omtales efterfølgende.

**Al treatning har begrænset holdbarhed. Det skal forstås på den måde, at hullerne/bindingerne i overfladen lukker sig igen, eller andre molekyler hæfter sig på de frie valenser.**

Efter få uger eller måneder har overfladen restitueret sig, og vedhæftningsevnen er igen blevet dårlig. Derfor vælger mange at knytte treatnings-processen sammen med trykprocessen.